

HOMILETIIKAN RYHMÄTEHTÄVÄ

Valtteri Laitila & Klaus Kallioranta

2. sunnuntai loppiaisesta – Jeesus ilmaisee jumalallisen voimansa

Saarnan rakenne (Joh. 4:5–26)

Aloitus: Onko sinulla ollut joskus jano? Nykyään meidän koteihimme tulee vesi vesijohtoja pitkin. Ennen piti vesi hakea kaivosta tai lähteestä, joskus purosta. Päivän evankeliumiteksti kertoo tilanteesta, jossa samarialainen nainen tuli hakemaan kaivolta vettä. Tämä vedenhakureissu oli kuitenkin tavallisuudesta poikkeava – hän kohtasi jonkun henkilön kaivolla.

Johdanto: Jeesus on palaamassa pääsiäisjuhlista Jerusalemissa Galileaan. Kulkee Samarian halki ja käyttäytyy arvostavasti samarialaista naista kohtaan, mikä ei ollut juutalaiselle tyypillistä. Hän opettaa meitä suhtautumaan kaikkiin ihmisiin rakkaudella ja arvostavasti. Hänen ja samarialaisen naisen välille kehittyy keskustelu.

Tekstin käsittely: Käsitellään keskustelua kronologisesti ja johdonmukaisesti ja tuodaan sen keskeisiä teemoja esille tämän päivän elämään.

Lopetus: Lopuksi nostetaan vielä esille jakeiden 13 ja 14 sanomaa ja kutsutaan ja rohkaistaan ihmisiä uskomaan. Lisäksi lohdutetaan epäileviä ja heikkoja samalla evankeliumilla.

Saarnan teema(t)

Jeesus on Messias ja elävän veden lähde

Saarnan jäsenyksessä tarjoamme lopetuksesi mielestämme tekstin pääasiaksi nousevaa seikkaa: Jeesus on elävän veden lähde. Hän tarjoaa vettä, jonka juoja ei enää ole janoinen, ja joka synnyttää juojassa tämän saman veden lähteen.

Miksi Jeesus on tällainen vesilähde? Hän on sitä, päivän teemaa mukaillen, jumalallisen voimansa tähden. Koska hän on Messias, luvattu pelastaja, hän voi sammuttaa ihmisten hengellisen janon. Tässä kohden on syytä huomata seikka, jonka eksegeettisessä analyysissä panimme merkille: Johanneksen evankeliumille tyypillisesti Jeesus puhuu hengellisistä asioista konkreettisilla, arjen asioista otetuilla mielikuvilla.

Muita teemoja, jotka eivät ehkä nouse niin keskeisiksi teemoiksi, kuin edellä mainitut pääteemat, ovat esimerkiksi sielunhoidollinen näkökulma, eettinen näkökulma ja jumalanpalveluselämän näkökulma.

Sielunhoidolliseen työhön Jeesuksen suhtautuminen naiseen tarjoaa esimerkin siitä, millaista on oikea sielunhoidollinen lähestymistapa. Jeesus on lempeä, mutta suora. Hän antaa tilaa naiselle, mutta ei ala myötäillä tätä, vaan rakkaudella osoittaa asioiden tilan.

Eettiseen keskusteluun teksti antaa aihetta esimerkiksi lähimmäisenrakkauden ja avioliittoetiikan osalta. Sielunhoidollisessa mielessä tuli jo mainittua Jeesuksen esimerkistä oikeasta suhtautumisesta lähimmäiseen. Jeesus myös osoittaa, että Jumalan luomistyö toteutuu oikein miehen ja naisen avioliitossa.

Jumalanpalveluselämää ajatellen evankeliumikatkelma antaa myös hyvän näkökulman. Ulkoisia muotoja tärkeämpää hartauden harjoittamisessa ja rukouselämässä onkin sydämen oikea tila ja ajatus. Jumalaa on rukoiltava ”Hengessä ja totuudessa”. Se on tärkeämpää kuin se, millä vuorella tai paikalla häntä rukoillaan.